

prekletstvo, ki je nad nami vsemi, večinoma prenehalo. (Odobravanje na desni.) To je jajce Kolumbovo, vsi drugi oziri zginejo gledé svoje pomenljivosti nasproti temu edinemu, samemu na sebi morebiti zeló malostnemu dejansko-odločilnem oziru. (Prav dobro! Izvrstno! na desni.) In ako je neprijetnost, ako je žrtva, jeli mir ni vreden žrtve? In dalje vprašam: Jeli nemir, kateri sedaj gospoduje, ne zahteva mnogo večih žrtev, kot je ta. Dalje, gospodje moji, blagovolite še premisliti, da bodo morale nenemške narodnosti v Avstriji zmiraj še mnogo večje žrtve prinašati (dobro! na desni), ker enakopravnost do zadnje pičice, enakovrstenje jezikov s tennimi krogi porazumljenja z jeziki, kateri služijo splošnemu porazumljenju, je odločno nemogočnost. (Prav dobro! na desni.)

Vidi se uže pri naših središnjih uradih, kjer Nemci uživajo odločno prednost, in jo morajo imeti nasproti drugim narodnostim, ker je vsakakor nemogoče obravnavati v osmih jezikih. V prejšnjih časih bila je na Českem in Moravskem sploh navada, katera se je imenovala „menjala“, pošiljali so se namreč otroci iz slovanskih krajev v nemške in ravno tako tudi narobe iz nemških v slovanske za nekaj časa, da bi se naučili drugzega deželnega jezika. No, gospodje moji, ta modrost, katere se je ljudstvo prijeló po nekem naravnem nagonu, je bila poročstvo miru. Le v posnemanji te modrosti tiči rešitev vsega vprašanja. Kdor hoče vprašanje, katero se more po svoji naravi rešiti samo po pravičnem, dobrohotnem približevanju, rešiti s silo, ta je na krivi poti, ta s svojimi praznimi poskušnjami pride samo do začasnih uspehov (episod). koncem teh episod nahaja se v težavnejšem, nevarnejšem položaju, kakor je bil oni, zoper katerega se je boril. (Dobro! dobro! na desni.) Jaz sem popolnoma prepričan, da nad to modrost ljudstva, katero sem označil, nikdar ne bomo prišli. Le v njenem spolnovanju, v kateri koli obliki, je mogoče mir skleniti, drugače miru ne bo. In naj se danes tudi kdo mojim besedam posmehuje, naj jih zasramuje, naj se zgube v zraku, jaz, gospodje moji, sem popolnoma prepričan, za menoj pride mož v ugodnejšem trenutku, ki je boljši in vplivnejši govornik od mene in ta bo moje besede poprijel in jim bo pripravil bolj sprejemna tla. V to pomozí Bog! (Živahna pohvala na desni.)

Mnogovrstne novice.

Velikanska tatvina dragocenost na Dunaji.

Po noči sv. Nikolaja dan, toraj od predpretekle nedelje na ponedeljek izvršila se je na Dunaji, na najbolj obiskanem trgu „Graben“ v velikanski hiši „Tratnerhof“, skoz katero je za občinstvo prost prehod z Grabna v sosedno ulico „Goldschmiedgasse“, velikanska tatvina.

V prodajalnico c. kr. dvornega trgovca z dragocenostmi A. H. Granichstädten na Grabnu šte. 29 vlomili so predrzni tatovi, so razlomili s čisto novim, seboj prinesenem orodjem proti ognju varno kaso, so pobrali iz nje in potem še iz druge take kase in iz miznice dragocenosti in gotovine, kolikor do sedaj dognano, v vrednosti 400.000 gold. Tatvina zapazila se je v ponedeljek nekaj minut pred 8. uro zjutraj, ko so hoteli odpreti prodajalnico. Takoj se je zločin naznanil policiji, vladni svetovalec Breitenfeld in pa policijski svetovalec Stehling, načelnik detektivov, prihitela sta koj na mesto in sta opisala nadržnosti zločina.

Prodajalnica ima sedaj samo en vhod z Grabna notri, drug vhod, ki je bil s prehoda v prodajalnico, bil je znotraj zaklenjen z močnimi železnimi vratmi, na vnanji strani pri prehodu pa zabít z lesenim obojem in

ometan prav tako, kakor zid, tako da se vrata niso sledile. Skoz ta vhod vlomili so tatovi, kakor je bilo dokazano.

Vlomili so najprej lesen oboj, potem pa so se spravili na železna vrata, katera so bila od znotraj zavarovana še z močno železno štango, katera je bila na vrata vezana z močno ključavnico. Med lesenim obojem in železnimi vratmi je toliko prostora, da se moreta dva moža gibati in delati; tukaj so tatovi strokovnjaško omajali vijake (šravbe) in jih potem pahnili na znotraj, tako da so se vrata lahko dale odpreti brez sile. — V prodajalnici morali so tatovi delati vso noč. Tukaj so veliko železno blagajnico praviloma zavrtali, jo z dleti, žagami popolnoma razdejali, pobrali iz nje vse dragocenosti in ključe za druge blagajnice, tudi te spraznili, potem pa pustivši orodje bržčas zjutraj med 6. in 7. uro, ko so uže v veži velike hiše odprte bile, odnesli pete in dragoceni plen.

Kedaj so tatovi vlomili v prodajalnico, še ni dognano, misli se pa, da še le po 10. uri, ko so bila večna vrata zaklenjena, in to skoz zadnja vrata kavarne „Pfob“, ki je v tej hiši.

Drugi prebivalci velikanske te hiše baje niso čuli ničesar, kar je razumljivo, ker so v pritličji razun omenjene kavarne na izhodnem vogalu proti Grabnu in pa gostilne „zur Pfeife“, katera je na nasprotnem vogalu proti „Goldschmiedgasse“ v pritličji same prodajalnice, v katerih nihče ne stanuje in nedeljo večer tudi sicer nihče ne zahaja, in ker so tudi v prvem nadstropji večinoma zaloge pritličnih prodajalnic.

Poškodovani gospodar dragocenost „Granichstädten“ obeta 5% nagrade od vrednosti zopet dobljenih dragocenosti onemu, ki v to pripomore.

Dunajska policija dela nepretrgoma, poslala je zasledovalce v vse kraje sveta, pomagajo ji policijski organi vse države in tudi sosednih držav, in tudi izmed občinstva dunajskega prihaja vsak dan po več sto naznanil, katere neprenehoma sprejemajo 4 uradniki, policija pa po njih takoj išče daljnega sledu, pa do sedaj bil je ves velikanski trud brez uspeha.

Mislilo se je uže enkrat, da se je dobil sled proti ogerski strani, prišli so zato dva sumljiva popotnika v Velikem Varadinu, pa pokazalo se je, da sta nedolžna. Enako prišli so tudi v Krakovem možkega za žensko preoblečenega, pa tudi pri tem se ni našlo sledu tega zločina.

Težko je zasledovanje, ker se dragocenosti male teže in v obče male lahko poskrijejo in pa, ker je po vseh večih mestih veliko nepoštenih kupčevalcev z dragocenostmi, posebno na Ogerskem in Nemškem, tudi na Dunaji, ki so zmiraj kupci na tako vkrađeno blago, od katerega zlato stopé, bisere pa na novo vdélajo, da se ne poznajo več.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Zborovanje deželnega zbora kranjskega. Omenjati nam je v obče važnejših obravnav iz VII. in VIII. seje deželnega zbora. V obče je lahko opazovati, da so skoraj sama gospodarska vprašanja, s katerimi se peča letos deželni zbor, ako izvezamemo do sedaj edina predloga zadevajoča premembo deželnega volilnega reda.

In ravno tak svoj predlog imel je utemeljevati v VII. seji dne 16. t. m. gosp. poslanec Šuklje. Radovedni smo bili, kako bo predlagatelj vtémeljil potrebnost svojega predloga, in pričakovali smo izrekoma, da bo vsaj segel v ona vprašanja, katera bi se po dose-